

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tuba Tragica, Seu Historiæ Horroris Plenæ Dominicis Per
Annum Concionatorio ritu aptatæ, Quibus ad oculum
ostenditur, quàm acribus pœnis flagitia proscindat
scelerum Ultor Deus**

Selhamer, Christoph

Norinbergæ, Anno Gratiaë M.DC.XCIX.

Concio XXV. Visitatio B. V. Benedictio Mariana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52721)

CONCIO XXV.

Festum Visitationis B. M. V.

Benedicta tu inter mulieres. Luc. 1.

Benedictio Mariana.

Audimus hodie Elisabetham, tum ex vehementia spiritus & ardoris, tum ex mysteriorum sibi à Spiritu Sancto reuelatorum novitate, Incarnationis nempe Divini Verbi, Divæ Virginis intemeratæ Conceptionis, saltus & sanctificationis D. Joannis in utero materno, validè exclamantem: *Benedicta tu inter mulieres*, seu quod idem, tu præ omnibus mulieribus es benedicta, tu omnium mulierum es fortunatissima, quia in Matrem Dei electa, quem totus non capit Orbis. Idem paulò antè Aliger è cælo nuntius ad Virginem Nazarethanam missus palàm intonuit: *Benedicta tu in mulieribus*, seu quod idem, tu, ô Maria, sola omnium mulierum benedicta es singulariter, quia sicut Virgo es, ita mox eris Mater; sicut Dei Filium sine ulla libidine concepisti, sic etiam paries sine omni dolore, quorum neque hoc neque illud cæteris est mulieribus indultum. In hæc Angeli præconia bellè vocem & calamum exercuit (1) Augustinus, ut periphrasin daret recitatis vocibus proportionatam his verbis: *Benedicta tu in mulieribus, que vitam & viris & mulieribus peperisti. Mater genitrix nostri pœnam intulit mundo, Genitrix Domini nostri salutem attulit toti universo. Auctrix peccati Eva, auctrix meriti Maria. Eva occidendo obfuit, Mari: vivificando profuit. Illa percussit, hæc sanavit.* Pro inobedientia obedientia commutatur, fides pro perfidia compensatur, &c. His tamen Angelici nuntii à Trinit. ablegati testimoniis, his humanis Elisabethæ præconiis insuper habitis, sunt etiamnum hoc tempore, qui nullam aliam benedictionem Deiparæ adstrui contendant, quam omnibus aliis electis communem, si modò Christi fidem recipiant. Ponatur, quæso, perversissima tumentis & tumultuantis animi passio, & probè dispiciatur, quid tam Angelicæ quàm Elisabethanæ benedictionis voces importent, & fatendum erit, Deiparam non ex communi quadam ratione, sed specialiter, sed singulariter præ cæteris mulieribus, seu inter

A.
Exemplò
Gabrielis
& Elisabethæ sum-
mis laudibus extol-
latur MA-
RIA.
(1) S. Aug.
Serm. 18,
de SS.

- inter omnes mulieres benedictam prædicari. *Multa filie congregarunt sibi divitias*, (2) inquit Salomon, *tu supergressa es universas*, ad eum benedictionis gradum in genere muliebri sublimata, ut eum nulla alia mulier unquam attingeret, aut attingere posset; fuit nempe simul Prens & Virgo, Mater simul & filia, plena simul & vacua, plena Deo Filiò & semine vacua humano. D. P. Aug. (3) *benedictam inter mulieres* cum Elisabetha salutatur, *quia cum omni statu ac genere mulierum benedictionem participat; est enim cum Virginibus virgo, cum conjugatis fecunda mater, cum viduis continens & casta.* S. P. Hier. (4) *benedictam in mulieribus* cum Angelo veneratur, seu rectius, ut ex græco legitur textu, *mulieribus benedictam*; per ipsam enim Deiparam contra tria mala, quæ per Evæ peccatum lapsæ sunt, triplicem benedictionem obtinuerunt.) Primum Malum erat Dedecus seu dehonestatio, quam ob Evæ peccatum mulieres contraxerunt, cum per mulierem totum humanum genus perditum esse diceretur, cuius mali signum dari creditur femina in capite velum; ab hac confusione & dedecore ita cunctas mulieres Deipara liberavit, ut, quæ antea erant ob Evæ flagitium contemptæ jam per Mariam cum toto humano genere glorificentur. Malum secundum erat legis Maledictio, per quam omnis illa femina dicta fuit *tedicta, que semen in israel non (5) produceret.* Dura sanè necessitas, grande jugum omnibus Evæ filiabus impositum est; si enim parturire cruciantur; si non pariunt, anathemizantur; at verò maledictum huiusmodi Maria ter benedicta Virginum primiceria funditus abolevit, dum pro sua suam virginitatem Deo consecravit, quam hodie alie atque alie virgines sequuntur innumera. Malum tertium erat Dejectio muliebri natura seu conditionis femininæ, naturaliter enim loquendo, semper dejecta & infirma est muliebri conditio; hinc Salomon (6) *quærens Mulierem fortem quis inveniet?* quasi diceret, actum est, omnes si provincias & provinciarum angulos excutias, fortem & flecti ferream tibi reperias; at ecce præsto est inventa, cuius pretium procul & de ultimis finibus, Christo ex sinu Patris naturam confortante integritate Matris, quæ suo robore totum Oreum triumphavit, juxta illud (7) *conteret caput tuum, Draco stygie*; ita mulierum abjectio tota vanitas ipsi Judith (8) in persona Virginis prædictum est de his tribus: *Terrena Jerusalem, contra Confusionem Evæ. Tu letitia israel contra Maledictum legis, pro quo liberata gaudent & latantur. Tu honoris nostri contra Abjectionis probrum.* Pergamus opt. AA. Benedictiones Marianas in apricam lucem educere, unde fidei nostra

(2) Prov.
31.

(3) S. Aug.
Serm. 10.
& 11. de
Nativ. Do-
min.

(4) S. Hier.
Serm. de
Assumpti.

(5) Deut.
22.

(6) Prov.
ult.

(7) Gen. 7.

(8) Jud. 15.

flici plus ardoris tot benedictionibus dotatam celebrandi exardescant, alii verò à trivialibus feminis, nullibi Deiparam distinguentes Mariam-mastyges ad tantam gratiarum lucem pudescant.

Ipse Deus, ut paucis dicam omnia, Matrem suam in æternum & in seculum seculi benedixit, eamque tam in hoc seculo quàm in futuro non tantum super omnes mulieres, sed super omnes Justos, super omnes Beatos, super omnes Angelos benedixit. Sic in terminis (9) Anselmus perorat: *Nihil tibi ò Domina, equale est; nihil tibi ò Virgo, comparabile est; id enim omne quod est, vel supra te est, vel infra te est: quod supra te est, solus Deus est; quod infra te est, omne id est, quod Deus non est.* Unde, quæso, tam sublimis eminentia eruitur? ex Angeli testimonio & Elisabethæ. Angelus, ut scimus, eam his verbis salutavit: *Ave gratiâ plena, Dominus tecum, & ideo etiam benedicta es in mulieribus*, quia ab omni v& & ab originali n&vo soluta es; quia omni excogitabili gratiâ plena es; quia tecum Dominus est, assensu dato, mox etiam tecum in utero virginali tanquam in terrestri cœlo, in cœlo animato habitaturus, Elisabetha super omnes creaturas *benedictam* extulit clarioribus verbis, quia *benedictus Fructus ventris tui*, seu, quia quem totus non capit Orbis, in tua se clausit viscera factus Homo; quia in Dei Matrem electa Virgo es. Hæc hæc maternitas omnium gratiarum fons est & origo; hæc omnium præeminentiarum ac privilegiorum prima radix est, quia Filii Dei, quia Verbi Divini, quia Regis regum & Domini dominantium Mater est MARIA; ideo non alia nova concessione aut indulto, sed naturali jure cœli ac terræ, hominum & Angelorum Regina est juxta communem Philosophi sensum (10) dicentis: *Parentis in filios imperium in excellentia consistit, ita ut licet crescant dignitate filii, parens tamen qua parens, filio suo semper superior existat.* Juxta eandem Philosophi mentem, *parens si-
suis non censetur esse aliquid diversum.* O ergò prodigium! ò dignitatem! ò honoris Mariani, & gloriæ Virginalis fastigium propè infinitum!

Res creatas numero ternas passim hodie infinitas esse Theologi profitentur, non absolute quidem in genere suo, sed secundum esse suum relativum, nempe Humanitatem Christi, seu Unionem hypostaticam, Beatificam visionem, ac Deiparæ Maternitatem; hæc enim tria neque crescere possunt ullò modò, nec ab aliis superari, quia ad terminum referuntur simpliciter infinitum, qui Deus est. Eadem ex radice & Maternitatis principio ratum est apud omnes, B. V. Perfectiones perfectionum omnium plenitudinem esse, quæ cum in se maximæ sint, & nullæ sui parte deficiant, unà erunt aliorum omnium Sanctorum perfectionibus

D d

bus

(9) S. Anselm. l. de Conc. Virg. B.

Super omnes homines, Angelos, ac Beatos.

(10) Arist. l. 8. Ethic. c. 11.

C.

Tria sunt aliqua ratione infinita: Unio hyp. Visio beatif. & Maternitas Virginis.

- bus majores; Sequuntur hæc perspicuè ex fundamento memorato; cum enim nullum sit munus puræ concessum creaturæ, quod Maternitatem exaquet, utpote Divinitatis fines attingentem, ut loqui placet (11) Angelico Thomæ, idèd dubitari non potest, quin sublimissimo Maternitatis muneri Perfectiones longè maximæ sint adjunctæ, quæ tantam Matrem decerent, & Filium ejus non dedeceren. Id probè SS. PP. oblatvarunt, quoties de eximia Dei in Matrem Dei effusa gratiarum largitas loquuntur. Juxta Sophron. (12) *Maximis muneribus oppignerari dicitur Virginem, ut plena esset omni gratia, quæ dedit cælis gloriam, terris Deum*. Per hanc gratiæ plenitudinem Perfectiones omnium maximas comprehendit Sophronius, in quo etiam consentientem habet (13) S. Thomas 3. p. q. 7. a. 20. Huc pertinet, quòd Virgo passim *gratiarum mare* nuncupatur, in quem rem S. Pet. Chrysol. illud (14) accommodat: *Congregationes aquarum appellavit maria, ut intelligeretur Maria*. Ad idem omnium Deipararum perfectionum primum principium partheniam Maternitatem supra memoratus Thomas (15) reduxit his verbis: *Hanc fecit Dominus inopulentiæ Bonitatis suæ infinitam Imaginem*. Huc collimabat Anselmus (16) cum diceret: *Decuit omninò, ut ea puritate niteret Deipara, quæ major splendore nequit intelligi*; ubi clarè innuit, nullam originariæ laxis maculam vel maculamentò locum habuisse in Maria, ne per momentum diceretur peccatiosa, Deo exosa, Orco subdita, Sathanæ mancipata &c. quæ tantam gloria in ipsum ejus Filium redundarent. Eodem Authore l. c. ordinarè ad concipiendum Sanctum Sanctorum, & non esse Sanctum, includit conditionem. Tanta nempe Virginis est Maternitas, ut vellevissimam peccati umbram aversetur. Audiatur iterum D. Thom. (17) *Virgo vellet idonea Mater Dei, si peccasset aliquando, quia honor parentis reddat in prolem, tum etiam, quia singularem affinitatem habuit ad Christum*. (18) 2. Cor. 6. *qui ab ea carnem accepit, quæ conventio Christi* (18) ad Belial? hoc cur fuit, cur Alb. M. (19) Deiparam ad usque thronum Deo proximum tanquam super omnes homines & Cœlites benedictam his verbis extolleret: *Inter esse Filium Dei per naturam, & esse Deum, inter esse Filium Dei per adoptionem, & non esse Deum, medium est esse Matrem Dei per naturam & non esse Deam; ergò immediatè post esse Deum, est, esse Matrem Dei*. Sic Alb. arguit Thomæ Magister. Hem quanti nominis in Deipara sit Maternitas, causa nempe & radix omnium donorum & charitatum omnium gratiarum & privilegiorum, omnium excogitabilium perfectionum, quæ in purum hominem cadere possunt. Quod aliis per populum concessum est, *Mariæ tota plenitudine infudit Deus*, ut loquitur doctus

simus Idiota & alii passim. Unde optimo jure hac festa luce Virgo Mater non tantum inter mulieres summe benedicta, non tantum super omnes feminas benedicta, super omnes terrarum inquilinos, sed super omnes Sanctos, omnes Angelos benedicta predicetur Maria, solo Deo inferior, quem tanquam Mater proximo affinitatis gradu & gratiarum affluxu attingit, omnium Angelorum ac coelorum, omnium terrigenarum augustissima Regina. Visitavit hodie Elisabetham. Hac de primo Perfectionum principio, Dei maternitate coelitus edocta, ad tantam Virginis Matris humilitatem obstupuit; hinc illis mox vocibus salutem refalutavit: *Benedicta tu inter mulieres, & benedictum fructus ventris tui! & unde hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me?* Tot benedictionibus plena Virgo vix pedem intulit adibus Zachariae, Deiparam benedicientibus inquilinis suos pariter favores Zachariae contulit & Elisabethae, nec non quem uterogestabat, Christi Prodomo Joanni. Solatio Zacharias, bonis & donis coelestibus Elisabetha replebatur, Joannes praegaudio in utero saltabat materno, parta sanctitate, & originali peccato procul actolatabundus. Ita vel hodie benedicientes benedicit, & variis opplet charismatis Marianas in laudes effusus Dei Genitrix Maria. Sit, qui dignis laudibus Mariam extollat, praesto erit Virgo Mater, ut grandibus praemiis & fortunis Mariani encomiasticis parthenias laudes refundat. His opem feret & opes, prout in votis fuerit, Virgo benedicta.

Fingunt Fabulae, fortunatum quendam in silva Deam obviam habuisse, quam vocant *Fortunam*, a qua marsupium dono acceperit tantae virtutis, ut quoties vellet ex eo tanquam ex auri ferace Pachtolo aureos nummos expromeret. Hac sunt Parnassi somnia; id tamen certum est, quod nunc assertive proclamo: benedic super omnes creaturas benedictam Virginem, cole studio ardenti Deiparam, & votis omnibus respondebit ex alto Sanctior fortuna. Expertus loquatur Robertus ille Deo ac Deiparae dilectus Josephus quem vulgo vocant Stainfeldensem Hermannum Ord. Praemonstr. Canonieum; hic cum die quodam saviente bruma nudis pedibus B. V. Ecclesiam subintrasset, ac Deiparam ex more coleret, rogatus a misericordiae Matre, cur tanto in frigore nudis pedibus incederet, fidenter reposuit, se parentum inopia calceis destitui. At ecce! mox Virgo digitum in lapidem extendit, sub quo semper assatum pecuniam reperit, quoties subsidiò opus esset Marianò. Re intellecta plures alii lapidem movebant sed irritò conatu. Quae causa repulsae? defuit his vera in Deiparam fiducia & hyperduliae cultus, quem antè deferre oportuit.

Dd 2

tuit

E.
Domus
Zachariae
per Ma-
riam om-
nibus bo-
nis ac do-
nis opple-
tur.

F.
Donis his-
ce sui No-
minis en-
comiasticas
adhuc ho-
die per-
pluit.
Probat.

(20) Joan.
Jun. in
Scal. Cœl.
Hist.

tuit fortunarum omnium clementissima Dispensatrici. Benedixit benedictam, ab hac vicissim optimam benedictionem reportasset. Prodigiousus est, quod à Joan. Jun. (20) de nobili & pia sed simul de periculis memoratur Matrona; hæc cum binis filiabus ulterius alendis non sufficeret, eas in templum ad Deiparæ Statuam adduxit, ibique evolutâ prius Virgini coronâ filiorum manus in Mariæ manus summâ ex fiducia transposuit, dixitque: has meas filias, quas ob inopiam sustentare nequeo, tibi in manus trado ô Deipara; totum ergo jus maternum, quod mihi in illas competit, tibi ex assè resigno, tu illas in vita pariter & in illibata virginitate conserva! Precibus hunc in morem peractis, domum cum redirent, juvenis incognitus saccum obtulit *centum auri talentorum*. Nota hic loci (unum auri talentum sex millia septingenta

G.
Aurei ta-
lenti pre-
tium,

& quinquaginta Philippeos constituit) numeret modò, qui volet, quantum pariant summam centum auri talenta. Ego ad alia propero, & hanc calculationem Arithmeticis transcribo. Hæc pecuniâ coelestis mîsâ mater filias suas decenter, non tamen superbè vestitas, reliquis etiam rebus necessariis largiter instruxit; cum verò linguæ ocuis imparetur theoninæ, impiò è quæstu grande peculium filiabus obvenit. Dolebat iterum, post inopiam prodigiousè sublatam, tantam infamiam notam sibi ac prolibus suis accrescere; iteratò proinde ad Virgines vagas, ad Matrem filia confugiebant, Virgini Matri publicam infamiam quæstæ: mox iterum auditæ preces; in conspectu totius urbis duo Abigari è cœlo defluxère, ac manibus splendidas coronas gestarunt, clamantes & cantantes: hæc ferta vobis in testimonium illibatae virginitatis vestrae ex alto mittit Maria JESU & vestra Mater; cum dicta ferta virginum capitibus imponebant, mox se iterum mortalibus oculis inducentes, magnam simul Deiparæ venerationem & ambarum virginum æstimationem in animis civium reliquerunt, ad perennem tantæ benedictionis desuper lapsæ memoriam duo Cœnobîa erecta sunt, in quibus hæc duæ virginum Gemmæ conderentur. Ita ter benedicta Dei Mater dotare novit & præmiari numerosas laudes Deo ac Deiparæ suas.

H.
Pœnæ Ma-
riæ masti-
gibus de-
cretæ,

Hæc prodigiò plena binis Virginibus exhibita de cœlo gratia omnia ac singulos inflectat, ut cum Angelo, cum Elisabetha, & cum S. Mariæ Ecclesia super omnes benedictam Virginem laudent, celebrent, prædicent, salutent, & vicissim spondeo, juro, benedictionibus tam sacris quam profanis à Deo ac Deipara replebuntur. Gratiis hisce frui poterunt omnes qui vel hodie meritis laudibus Deiparam extollunt; caveant è contra pro benedictionibus quamcunque notam Matri Virgini affricare cogitandum.

tendunt, ne in vicem protritæ aut explosæ benedictionis Mariana vel acerbam in vivis, vel stygiam post fata maledictionem, tanquam sceleris prævio justè irrogatum talionem reportent. Coronidis locò per exemplorum Duodecadem ostendo, quid tam enormibus ausis lucentur Mariæ-mastyges.

Exemplorum duodecade
probantur.

I. Statuit ille cum S. Pet. Mart. contra Deiparæ cultum palam disputare; at vix primum contra Dei Matrem syllogismum evomuit, repetere jussus, quod dixit ita obmutuit, ut nec verbum ultra proferre posset teste (20) Antonio.

(20) S. Anton. p. 3.

II. Detonuit ex alto in Rosentalensem Deiparam prodigiis illustrem horridam crisin Rabula, & repente mortuus concidit, prout Atlas recitat (21) Marianus.

(21) Act. Mar. f. 268.

III. Erat Heliopoli Phœnicia oppido Mimus quidam Gajanus nomine, qui publice in theatro lusum exhibuit Deiparæ probrosum Moscho (22) teste. Apparuit ei S. Mater his eum affata: *Noli animam tuam ledere!* cum autem in uberiores sannas spurium os effunderet rursus ei Deipara apparuit dicta reiterans, *noli animam tuam ledere!* cum nec secundo monitus respiceret, Virgo tertium apparuit dormienti, & nihil ultra loquens pedes ejus digitò signavit. Somnò solutus se utroque pede truncatum vidit. Ita vel ictus sapere debuit. Minus si truncus fuisset, nunquam ita truncatus esset.

(22) Mosch. in prat. c. 47.

IV. Simile quid Niceph. (23) narrat. Parabant fortè Sybariticum in popina convivium efferi combibones, in quo cum Matrem Dei turpibus sannis profcinderent, visus est Deus tot probra dissimulare, donec mensa solveretur; hæc solutâ, nullus lares suos attigit, multò antè blasphemis lurconibus casuali fato in popina & in via extinctis. Restabat caupo, cujus in ædibus tot erat blasphemis indultum; is cum nostris à Sacris alienus non esset, aliorum tamen fatò territus timuit sequiora, ne pari malo plecteretur anxius; evasit quidem mortem, sed quia locum dedit blasphemis, etiam poenas dedit peccaminosa tolerantia, sed mitiores. Noctu dormienti Mater Dei in somnis visa est assistere, cui an se nosset percontanti cum annueret, convitiatorum enormitatem in memoriam reduxit cum crisi, quòd suis sub tectis blasphemos tolerasset. Petiit caupo veniam, rogans obsecrans, ne tam propera morte mulctaretur; annuit votis Virgo, sed alias eum poenas sceleris tolerati daturam prædixit; mox vimine manu gestato genia cauponis percussit & disparuit. Excussò somnò membra vimine tacta reliquo à corpore visa sunt segregata, recentè adhuc sanguine fluida. Sic in publicum productus justum

(23) Nicephor. l. 18. hist. c. 33.

supplicium palam exhibuit. Deum bonum! hâc poenâ hodie blasphemii aut blasphemantium toleratores plectantur, quot ubique locorum informes trunci jacerent?

V. Recentius est, quod sequitur. Annus seculi hujus volvetur decimus nonus, cum nauæ à piratis in mari spoliati ac lembo impositi ad suos dimissi, ad insulam *Clere* appulerant; facta excensione ostiarii eleemosynam corrogabant. Sic fortè ad verbi Calvinistici Verberorum aedes delati, ea nocte tectò excipi rogabant; at cum ocuis ceu fures latrones exesse juberentur, unus ex misellis has in voces erupit: *Jesus Maria, mi domine, tales non sumus, quales nos esse insimulat. Vix ha SS. Nomina ore protulit, mox irâ percitus blatero reposuit: ite ad bellillam vestram luridi Papistæ! hæc per vos invocata vos hospitio recipiet. Turpem repulsam passi abierunt, & sub dio ad templi vultu pernoctabant. Interim benè cenatus cubitum ivit blatero, at mox mortuus est repertus, non in molli lecto suo decumbens, sed in harum*

(24) Lyraeus in Trifag. l. 2. mod. 22. (24) Bagatta. VI. Juvenis ille, de quo (25) Bagatta, vix turpem dicam in Dei blaterum evomuit, cum socio nobili in contentionem delapsus est & delirium, ubi vibrato ictu os sacrilegum gladiò sodes confixit, ut humanus sus conideret, cur fauces ferrum irruit? ut recentem maledicentiam Justitia plecteret divina.

VII. In Belgio Halensis Virgo prodigiis clara celebratur, quam Lipsius (26) calamo suo illustravit, alia inter refert, cum Oliverius Tempelius Batavus Halas irrueret, Joannem Sibick militem ejus jactare autum esse, se mulierculæ Halensi (sic Deiparam ludebat) nares amputaturum. Necdum quadrans difluxit, plumbea glande sibi nasum abscidit, risumque movit fociis, qui sæpius eum Halam usque ad repetendum nasum ablegabant.

VIII. Graviorem contumeliam eadem in oppugnatione gravissimè Risflmanus; miles iste Statuam Halensem focò penitus cremare constituit, urbem si ceperit Tempelius; paulò post grandioris tonitru globò secundum os impium pulsatus, animam scelestam ardenti pulvere consumptus evomuit.

(27) Cornel. IX. Alius equum habuit cacutientem, ut Cornel. (27) refert, quæ cum in Sichein locum Deiparæ Sacrum adduxisset, alta voce intonuit blasphemus lurco: Audi Marilla (sic per sarcasum Deiparam munit)

pabat) si quid potes, equo huic meo visum restitue. Dictum factum; equus visum recepit, eques visum perdidit. Sic ludi, sic plecti vult Virginis intemerata reprobos lufores Divina Themis.

X. Aliâ pœnâ os impudens puerperæ in Hollandia contudere visa est Suprema Nemesis; illa cum partu suo laboraret, una ex feminis puerperam monuit, Deiparam imploraret, dolores certò mitigandos. Ad quæ mox illa: quid mihi seropham occinis? apage seropham! vix vomuit blasphemiam, partu soluta, nigerrimas fuculas peperit paulò post doloribus & rancoribus confecta, Lindano (28) teste.

XI. In urbe Zamossa, prout perhibet (29) Bonifacius, fuit Anno 1600. matrona quædam genere quidem nobilis, sed hæretica; hæc cum ipso annuntiata Virginis festo die in villam suam proficisci pararet, domestici verò ex festi etiam Scripturæ inserti sanctitate modis omnibus iter dissuaderent, interpellatione graviter offensa ipsam Matrem Dei probris impetere cœpit, ei se sanctitate parem esse palam jactare audita. Monitis itaque insuper habitis ad villam egressa est importuna mulier. Restabat etiamnum modica via, en equi fixis vestigiis hædere, neque ullis se modis ad prosequendum iter accingere. Ita mulier ex rheda profiliit, & dum equi starent immobiles, nonnihil à via deflexit, ut naturæ consuleret; interim validus turbo humi fudit feminam & faciem blasphemæ in egestas corporis sordes impegit, ubi etiam ore sacrilego facibus coinquinato, post ingentes clamores spurcam animam eructavit.

XII. Cùm artifex ille statuam ligneam D. Virginis elaboraret, & ex ipso vicinûs joci gratia quæreret, quandonam primum esset miraculum patratura, jocum joco reposuit dixitque, quando mihi bina cornua ex capite prodibunt. His dictis repente cornutus apparuit blasphemus artifex, fecitque initium colendæ statuæ, ut memorat (30) Nürnbergius.

En promissam Duodecadem, quâ utique ad oculum ostenditur quo cum periculo toties benedicta Mater Dei maledicentiæ spiculis petatur. Ut plurimum in caput recidunt jaculantis. Qui se tanti sceleris reos sciunt, ocius respiscant, certi de gloria, si gloriam Deo dederint & integerrimæ Matri ejus. Tot exemplis sapere docti,

Discant justitiam monti, neque temere Divam!

Discant Partheniam Matrem redamare Mariam!

Amen.

CON,

(28) Guil.
Lindanus
in Apol.
pro Cath.
Relig. c. 11.
(29) Joan.
Bonif. in
hist. Virg.
l. 5. c. 2.

(30) Zuseb.
Nirnb. in
Troph.
Mar. l. 6.
c. 76.